

TUCHTCOMMISSIE VA

ZAAKNUMMER: 230013

DATUM UITSPRAAK: 10 november 2024

UITSpraak

Verloop van de procedure

Op 25 juni 2024 is aan mevrouw [naam beschuldigde] (hierna: beschuldigde) per e-mailbericht medegedeeld dat er een onderzoek is ingesteld naar het incident dat heeft plaatsgevonden op het evenement [naam evenement] te [plaatsnaam] op 26 mei 2024. Uit de bewijsstukken blijkt dat daarbij mogelijk sprake was van overtreding van artikel 4.1 onder F en H van het Tuchtreglement [mishandeling, ofwel het uiten van fysieke vormen van geweld buiten de ring, kooi of sportschool en het uiten van gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht].

Op 22 juli 2024 heeft de aanklager de beschuldigde gehoord. Op 15 oktober 2024 is beschuldigde officieel in staat van beschuldiging gesteld. De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op zaterdag 26 oktober 2024. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord.

Vordering van de aanklager

Op basis van de verklaringen van beschuldigde, het slachtoffer en de getuigen en de overige bewijsmiddelen blijkt volgens de aanklager dat de beschuldigde het Tuchtreglement heeft overtreden door het uiten van fysieke vormen van geweld buiten de ring, kooi of sportschool. Omdat deze geweldstoepassing plaatsvond op een evenement waar de beschuldigde zojuist had gevochten, op een plek waar veel mensen getuige konden zijn van het geweld, heeft zij hiermee het imago van de vechtsport ernstige schade toegebracht.

De aanklager concludeert op basis van de verklaringen van de beschuldigde en het slachtoffer dat vast is komen te staan dat de beschuldigde met haar geweldsuiting het Tuchtreglement opzettelijk heeft overtreden. De vraag is dan ook niet of de geweldsuiting van beschuldigde wel of niet heeft plaatsgevonden, maar of de vuistslag van beschuldigde is aan te merken als een gerechtvaardigde zelfverdediging.

Nu het slachtoffer heeft verklaard geen aanvallende beweging te hebben gemaakt en de beschuldigde stelt dat hiervan wel sprake was, zijn de verklaringen van de getuigen van het incident doorslaggevend. Geen van de geïnterviewde getuigen heeft verklaard dat zij het slachtoffer een beweging met haar arm hebben zien maken. Om deze reden is niet vast te stellen of er sprake was van een ogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding door het slachtoffer aan het adres van beschuldigde.

Van doorslaggevend belang acht de aanklager ook de berichten van beschuldigde aan het slachtoffer na het incident. Deze berichten passen volgens de aanklager veel beter bij het scenario dat de vuistslag van beschuldigde een opwelling is geweest die veroorzaakt werd door emoties, dan dat die vuistslag een reactie is geweest op een dreiging die vanuit het slachtoffer werd geuit.

Op basis van het voorgaande concludeert de aanklager dat niet aannemelijk is geworden dat de vuistslag aan te merken is als noodweer.

Ook een beroep op noodweerexces gaat volgens de aanklager niet op. Zelfs als er sprake was geweest van een dreigende situatie voor beschuldigde, had dat nooit de wijze waarop beschuldigde heeft gereageerd gerechtvaardigd. De aanklager is van mening dat van een geoefend vechtsporter mag worden verwacht dat zij anders zou reageren in een dergelijke situatie.

Het bestaan van een hevige gemoedstoestand is mogelijk wel aannemelijk te achten, maar ook voor noodweerexces is vereist dat er sprake is geweest van een aanranding. Dat is niet aannemelijk geworden.

Strafmaat

Op basis van het voorgaande concludeert de aanklager dat beschuldigde zich op 26 mei 2024 niet heeft onthouden van ongewenst gedrag zoals het Tuchtreglement dat voorschrijft. Het ongewenste gedrag bestaat uit mishandeling, ofwel het uiten van fysiek geweld buiten de ring, kooi of de sportschool en het toebrengen van schade aan het imago van de vechtsport.

De aanklager concludeert dat er sprake is van een overtreding van artikel 4.1 onder F en 4.1 onder H van het Tuchtreglement. Door die overtreding is een risico ontstaan voor de orde op het evenement zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement.

De aanklager weegt mee dat de beschuldigde al een aantal maanden niet heeft kunnen deelnemen aan de sport nu zij door haar eigen sportschool is geschorst. Deze schorsing heeft er onder andere voor gezorgd dat beschuldigde niet zoals gehoopt in het najaar van 2024 haar debuut kan maken in de A-klasse.

Gelet op deze feiten verzoekt de aanklager de tuchtcommissie een sanctie op te leggen in de vorm van een schorsing voor de duur van zes maanden waarvan de helft voorwaardelijk, waarbij het haar wordt verboden binnen die periode deel te nemen aan vechtsportevenementen in Nederland. Daarbij zou volgens de aanklager een proeftijd moeten gelden van twee jaren.

Verweer van beschuldigde

De beschuldigde is sinds haar vijfde levensjaar actief in het kickboksen. Ze heeft een groot aantal partijen op haar naam staan en is naar eigen zeggen tot dit incident nooit betrokken geweest bij (gewelds)incidenten. De beschuldigde en het slachtoffer kennen elkaar en hebben in het verleden vaker samen opgetrokken. Ten tijde van het incident waren ze al ruim een jaar gebrouilleerd vanwege een conflict over een betalingsverzoek.

Op 26 mei 2024 liep beschuldigde na haar wedstrijd de zaal uit om buiten een luchtje te scheppen. Ze was teleurgesteld over de uitkomst van de partij. De verliespartij kwam voor de beschuldigde als een harde klap omdat dit de eerste wedstrijd was die ze verloor na een hoop partijen te hebben gewonnen.

Bij de ingang van de arena trof ze het slachtoffer. Hierover heeft de beschuldigde verklaard dat ze het slachtoffer haar naam hoorde roepen en haar een beweging heeft zien maken die haar de indruk gaf dat het slachtoffer haar wilde aanvallen. Om zich te verweren tegen deze aanval heeft de beschuldigde met rechts uitgehaald op het gezicht van het slachtoffer. Na deze vuistslag is de

beschuldigde meteen terug naar binnen gelopen, waar ze direct met haar trainers heeft besproken wat er buiten was voorgevallen.

De beschuldigde geeft aan spijt te hebben van haar geweldsuiting. Wel plaatst ze daarbij de kanttekening dat zij uit noodweer zou hebben gehandeld omdat ze zich aangevallen voelde door het slachtoffer. Ze heeft na het incident haar excuses gemaakt aan het slachtoffer en voorgesteld om het conflict uit te praten. Het slachtoffer had daar op dat moment geen behoefte aan.

De gevolgen voor de beschuldigde zijn groot. Zij kan al een aantal maanden niet deelnemen aan de sport die haar zo lief is. Daarbij zou ze naar verwachting in het najaar van 2024 haar A-klasse debuut maken. Vanwege de lopende tuchtzaak is dit niet doorgegaan.

Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan mishandeling (of het aanzetten tot) fysieke vormen van geweld buiten de ring/kooi/sportschool en gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht, bewezen. Het bewezenverklaarde levert daarmee een overtreding van artikel 4.1 onder F en H van het tuchtreglement op. Omdat er door deze overtredingen een risico is ontstaan voor de orde en veiligheid zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement is de commissie bevoegd een sanctie op te leggen.

De Tuchtcommissie is tot een bewezenverklaring gekomen op grond van de volgende bewijsmiddelen:

- Verklaringen van de beschuldigde
- Verklaringen van het slachtoffer
- Getuigenverklaringen
- Passage uit het politiedossier

Oordeel van de Tuchtcommissie

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de door de beschuldigde geuite gedragingen als zeer onwenselijk moeten worden beschouwd. Een B-klasse vechter zou ervan doordrongen moeten zijn dat geweldsuitingen buiten de ring, kooi of sportschool uit den boze zijn en daarbij zou van een B-klasse vechter mogen worden verwacht dat zij weet dat ze met dergelijke geweldstoepassingen de sport in kwaad daglicht stelt. Het negatieve stigma dat in de samenleving heerst over vechtsportevenementen wordt door incidenten als deze alleen maar groter.

Het door de beschuldigde aangevoerde beroep op noodweer(exces) wordt door de commissie niet als zodanig gehonoreerd. Uit de verklaringen van het slachtoffer en de getuigen volgt niet dat er sprake was van een onmiddellijke aanval waartegen de beschuldigde zich moest verdedigen. Ook overweegt zij dat als daadwerkelijk sprake was geweest van een aanval waartegen de beschuldigde zich had moeten verweren, zij als getraind vechtsporter een andere techniek had moeten kunnen gebruiken om zich te verdedigen, zonder dat ze daarbij aanzienlijk letsel bij het slachtoffer had hoeven aanrichten. Het slachtoffer kampt nog iedere dag met de gevolgen van het incident.

De commissie weegt mee dat de beschuldigde negatieve gevolgen heeft ondervonden van het incident op 26 mei 2024. Door de schorsing van haar sportschool heeft ze al meerdere gevechten moeten afzeggen en kan ze niet dit najaar haar debuut maken in de A-klasse.

Strafmaatmotivering

Bij het bepalen van de hoogte van de op te leggen sanctie houdt de tuchtcommissie rekening met de ernst van de overtreding, de eventuele aanwezigheid van opzet, de gevolgen van de overtreding en de gevolgen van de procedure, het al dan niet aanwezig zijn van recidive(gevaar), het gedrag van de beschuldigde na constatering van de overtreding. De tuchtcommissie vindt op basis van bovenstaande de navolgende straf passend.

Beslissing

De tuchtcommissie acht de door de aanklager geuite beschuldiging onder artikel 4.1 onder F en H van het Tuchtreglement bewezen. Ten aanzien van deze overtredingen is de beschuldigde strafbaar.

Aan de beschuldigde wordt een sanctie opgelegd in de vorm van een schorsing voor de duur van zes maanden waarvan de helft voorwaardelijk, waarbij het haar wordt verboden binnen die periode deel te nemen aan vechtsportevenementen in Nederland. Daarbij geldt een proeftijd van twee jaren. De schorsing en de proeftijd vangen aan op de dag van de uitspraak. De schorsing zal worden doorgevoerd in het Fightpassport.

Aldus beslist op 10 november 2024 door het college van de Tuchtcommissie.